

Slnko sa dnes kamsi ponáhľa
ostalo nad nami len na chvíľu
hlúposť počíta lásku čo nakradla
večer sa o ňu s hlupákmi pobijú

Oheň štípe do očí závidí pesničkám
čo vedia rozhorieť trochu viac plamienkov
závidí všetkým chodníkom a cestičkám
ktoré nás zavedú za dávnou spomienkou

Asi už nevieme čo sú to rozprávky
každý z nás myslí len na vlastný chlieb
miesto slov o láske počuješ nadávky
nič nie je sväté a nič nie je hriech

Keď sa raz najeme z poslednej večere
podáme si ruky a pôjdeme spať
a keď si nás nebo či peklo zoberie
vstaneme z kolien a budeme stáť